
NAKŁOPOTAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet nakłopotali się.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pf od „kłopotać się” z formantem *na-* wyrażającym nadmiar [o co]: Aduerfarze ząsież/ ktorzy łtárzy fą/ iuż fię też dofyć o tę wiárę náklopotáli y wyćiągnęli *PowodPr* 46.

Formacje współrdzenne cf KŁOPOTAĆ.